

دعای سفر

منقول است که چون حضرت امام
محمد باقر علیه السلام اراده سفری می کردند، عیال

خود را در حجره ای جمع می کردند و این دعا را می خواندند:
اللهم انی استودعک الغداة نفسی و مالی و اهلی و ولدی و الشاهد
منا و الغائب. اللهم احفظنا و احفظ علينا. اللهم اجعلنا فی جوارک.
اللهم لا تسلبنا نعمتک و لا تغیر ما بنا من عافیتک و فصلک.

خدایا، من از فردا، جان و مال و خانواده و فرزندان را چه در وطن
و چه در غربت به تو می سپارم. خدایا ما را نگهداری کن و برای ما
نگهدار. خدایا ما را در پناه خود قرار ده؛ پروردگارا نعمت خود را از
ما مگیر و سلامتی و فضل خود را از زندگی ما تغییرنده.

راستی، صدقه

فراموش نشود!

